

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo tertius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dnica. xiiii. post Trini.

prate est se pparare ad grā t charitatem. Prouer. xvij. Hoc ē aim pparare. Audite pctores: obstinati: fornicatores vslurarij ec q poti pparatō scie donū p spū malig q p spūscō abhycite mībi spū in alio oga eis ut accipere possit; spūicēt qm quē faciliter implebitis totā legē dei qm a spūscō est legis dñe pfectio. **D**igura, fm Glo. sic a die agni imolati qnqgesimo die data ē lex in igne: ea in nouo testamēto qnqgesimo die a pōicha chū descedit spūscōtus in igne. Lex in morte: nat: spūscōtus in morte: sion vbi figuraēt q spūscōtus ipē ē pfectio totū legis: qm v dī Ro. xiiij. Plenitudo le ēt est dilectio. Sicut em dicit Greg. in Homel. qdā Ipē spūscōtus amor est.

Sedā q est instructio grose purgatio: nis quō. l. purgāda ē ania peccati: t sic a pcti feditate surgere. Et hec purgatio si gnata in euāgelio p emūdationē leprosorū q cū a dño missi irent ad sacerdotes municiati sūt. **T**ā qm mūdatō tres sumū qdātōes pctori necessarie ad hoc vt mundetur a peccato.

Prima est recognitio prie imūdicie.

Secunda ē inuocatio dñe misericordie.

Tertia ē obfatuatio prompte obedientie. **P**rima igif. tē. Nā illi decē leprosi se imūdos recognoscetis steterūt alōge. Theo. Alōge stat qm̄ yereūdātes de imūdicia putates q chis eos fastidiret ad modūt alioz. Deber g pctorū imūdicia t lepram suā recognoscere: t in seipso corā dñi vere cūdari. q. diceret illō Lu. xij. P̄t peccauit in celū t corā te Lepria qm̄ peccatorū sit. **H**ec vide do. iij. post epi. fmone pmo. **S**ecunda ē inuocatio dñe misericordie: qz lep̄ si leuauerūt vocē suā dicētes. Jesu precep̄t miserere nr̄i. Elcamauerūt g dicētes. Jesu p̄cep̄t. tē. Si iesus est: g vult. Si p̄ceptor: r g p̄t. Si miām inuocant: g se miseris t indigētes osidūt. Sic t pecator: dñi cum fide t magno desiderio dei misericordiā: iuocare dñcedo illō p̄t. Misere re mei dñe qm̄ ego iſfirm⁹ suz. **T**ertia ē obfatuatio prompte obedientie: qz prompte obedierūt dño dicēti sibi. Ite ostendite vos sacerdotib⁹. Et sicut dī Theo. Per hoc innuebat q curari debebat. **L**ex em̄

p̄ceperat q mūdati a lepra se sacerdotib⁹ p̄tarēt: no vt sacerdotes eos mūdarent hys eos ec mōdos iudicarēt: p̄ sua emūda tōe sacrificiū in lege statutū offerrēt. Dū gūrēt mūdati sūt ex fide t obedientia ad chīm merito: ilē de 2gruo: s̄ diuina p̄ture effectiue. Sic t pctorū obedire dñ christo t ecclie. In hoc aut qd̄ dixit eis Ite odi te vos sacerdotib⁹: signaf p̄ceptu p̄fessiōnis faciēde vt lepra interior emundetur. Exemplū d̄ necessitate p̄fessiōnis faciēde. **E**st de sabbato post tertia dnica qd̄ragesime. **T**erti⁹ ar. Auđ. tē. Lauete g a lepra voci ne aie repudiēt a dño cui sūt de/sponsatae. Nā fm iura. Spōsalia soluunt qm̄ alter incurrit lepra vel paralysum: vel alia enozmē lesionē. Extra d̄ iureuādo. Quēadmodū. Sic em dicit lex Sc̄icdū. ff. ex q̄b̄ causis. Aliq̄s nō dñ lucru facere ex dāno alterius. Et lex Nā h̄ natura. ff. de 2dnice indebiti: dī Nemo dñ locupletari cū factura aliena. Incurrit aut factus b̄ ps sana nisi in illo calū soluerētur spōsalia. Pone casum ad longū t applica noyando illō Augusti. li. de p̄ginitate. Dē no qrit pulcrā carnē s̄ pulcrā mētem.

Dnica. xiiij. post Trini.

Sermo tertius.

Attilli surge. **T**ē. Qui talia agūt: regnu dei nō p̄sequētur. Gal. v. A tali bus g surgēdū e q. l. p̄mittūt huic sūe ab illo loco: manifesta autē sūt oga carnis q̄ sūt fornicatio tē. Quoq̄ qdā sūt h̄ charitatē dei: vt auariciā t idoloz seruit. Alia h̄ charitatē sui: vt fornicatio: t imūdicia luxurie: ebzietates: t comessatio: Alia h̄ charitatē primi. l. veneficia: inimicitiē: p̄tētēs: emulatiōes: sare: iixē: dissensiōes fecke: inuidiae: homicidia. Dē p̄mis. Eph v. Augr⁹ (qd̄ ē idoloz seruit) nō h̄tēre dītare (regno chīi t dei. Dē sc̄is. i. Lop xv. Laro t sanguis regnu dei nō possides būt. Dē tertis. j. Ioa. ii. Qui odit frēm suū in tenebris t in tenebris ambulat, **A**lit. tē.

Prim⁹ ar. An possit hō se ad grām il lam pparare q̄ poterit p̄ viā mādātōz dei ambulare. Glde iii. j. aduetualū

Dñica. i. sermo. ii.

Alós ar. In pced. rē. In h̄ dicēduz de tertia q̄ ē instructio affectuose rḡ cognitiōis; q̄līr vīc̄ recognoscēda ē dei mia ex bñficio purgatiōis p̄ctōp; q̄ vīc̄ vn̄ ex illis regressus ē magnificās deūr rē. vbi sūt p̄siderāde tres p̄sideratiōes inductiue ad grārūactionē.

Prima est consideratio imitande exemptionis.

Seconda est consideratio formidande reprobationis.

Tertia est consideratio desiderande aprobacionis.

Prima ē rē. Un̄ em eo p̄ q̄ samaritanus erat vt se vidit mūdatū; regres̄ ē: r̄ diuīs nū bñxū recognoſcē cecidit an̄ pedes ieuſu grās agēs. Gl̄ide fidez ei⁹ r̄ deuotio nē. Sic r̄ p̄ctōr p̄tritus r̄ p̄fessus gratias agat deo; tota cordis affectiōe. Et hic d̄z esse samaritan⁹. i. custos sui a reciduo; r̄ alienigena dicēs cū ap̄lo illud H̄. viij. Nō habem⁹ hic ciuitate manentez futu⁹ r̄ inq̄rimus. Ip̄e ergo p̄cidat in faciē ad pedes ieuſu. Beda. In om̄ib⁹ grās agite. Erēplū d̄ gratiis deo agendis p̄ bñficiōz receptiōe habel⁹ mus in Jacob. Gen. xxxii. In dauid. ii. Regū. viij. In tobia. Tobie. xij. r̄. xij. Aug. Quid melius r̄ aio geramus z̄ die pmam⁹ et calamo exp̄mam⁹ q̄d̄ o grās;

Tertius articul⁹. Aud. rē. Laiete q̄ ab ingratitudine. Nā sic h̄. xij. q. ii. Eps q̄ mancipiū. Et. c. Libertati Ecce: r̄. sequēti. Ingratitudo retrudit manu⁹ missum in seruitute. Et. l. i. L. de reuocanda. Donatio facta liberto reuocat̄ r̄ obsequio non prestito; r̄ etiam emptū ex pecunia donata. Et etiam ipsa libertas vñ est donata vt. l. Alimēta. ff. de liberi agno. Et in auten. vt liber de cetero h̄. illud La uete ergo ne sitis similes illis nouem qui non egerunt gratias dño: r̄ sic cum illis reprobemint. Notate. Si quis a principe magna bñficia receperit cū libertate dat̄ aquibus acceptis dorsum vertit regi seruiens aduersario eius: nōne merito est a principe reprobandus: r̄ in pristinā seruitutem retrudendus. Expone r̄ appli ca notando illud Bern. Ingratitudo ē ventus v̄rens siccans fontes pietatis: ro rem misericordia: suēta gracie.

Dñica. xv. post trinitatē.

Sermo primus.